

men det var Ministeren, der stærkt fremholdt dem, og derefter var det, jeg ræsonnerede som saa, at hvis det overhovedet ikke var muligt paa den Maade, jeg oprindeligt havde tænkt mig, at skelne imellem de Tilfælde, hvor Staten stod som Opkøber, og dem, hvor der, for at bruge Ministerens Ord, var sket Handel i frit Salg, maatte man gaa saa vidt som antydet. Men mit Standpunkt er altsaa det oprindelige, at man maatte kunne indskrænke sig til de Tilfælde, hvor Staten stod som Køber.

Endelig vil jeg sige, at naar Ministeren nu oprullede et Billede for os af en Sag af meget stort Omfang, fylder dette meget lidt for Rugdyrkerne i Viborg Amt. Vi staar da heller ikke i Øjeblikket over for mere end et Andragende fra Rugdyrkerne i Viborg Amt, og det synes jeg ikke, man kan slaa op til, at vi maa tænke paa at revidere Maksimalpriserne for alle de foregaaende Aar. Det er at gøre denne Sag til mere, end den er. Vi kunde vel nok holde os til det foreliggende og tage Stilling dertil.

Indenrigsministeren (Rode): Vi kan ikke godt drøfte dette Spørgsmaal uden at tage Stilling til de nødvendige Konsekvenser. Den første Konsekvens er da den, at man ikke kan nøjes med Viborg Amt; man maa tage de andre Amter med, skønt Spørgsmaalet slet ikke er rejst for deres Vedkommende. Hvis man paa Foranledning af, at Spørgsmaalet er rejst i Viborg Amt, skal foretage en Revision, maa man selvfølgelig, som det ærede Medlem for Skanderborg Amts 3die Valgkreds (Mikkelsen) siger, tage ogsaa hans Amt med og derefter gaa videre og undersøge Spørgsmaalet for hele Landet. Men dernæst maa man vide, hvor vidt Konsekvensen skal drages, om det kun skal være den af Staten købte Rug, eller man ogsaa skal tage den med, de private har købt, hvilket det ærede Medlem udtrykkelig antydede, han ønskede, og efter at det ærede Medlem havde haft Ordet, kom det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) og viste en ny Horisont for hele denne Sag. Ganske vist foreligger der ikke noget Andragende derom, men der kan jo let komme et saadant, det er ikke saa vanskeligt at tilvejebringe et Andragende om, at man ønsker at faa saa og saa mange Kroner mere for noget, man har solgt de foregaaende Aar. Nej, jeg synes, at det ærede Medlem skal holde sig paa det rimelige Grundlag, paa hvilket Forslaget blev motiveret af det ærede Med-

lem fra Kellerup (P. E. Hansen), hvad jeg har besvaret med, at jeg gerne skal fremskaffe for alle Amter tilsvarende Oplysninger, saa at vi kan dømme om Sagen, naar den foreligger fuldt oplyst. Det er jeg villig til, men jeg kan ikke gaa med til, at saa og saa meget her skal efterbetales, fordi Konsekvenserne virkelig er ganske uoverskuelige.

Hans Nielsen (Skanderborg Amts 1ste Valgkreds): Det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) udtalte for et Øjeblik siden, at hele dette Spørgsmaal var jo af rent saglig Natur, og der var slet ikke Spor af Politik forbundet med hans og andre ærede Medlemmers Optræden i denne Sag. Det maa jeg nu tillade mig at betvivle i meget høj Grad. Et regeringsfjendtligt Blad meddeler til Morgen, at der skal kræves Navneoppraab ved Afstemningen om Sagen. Det paagældende Blad plejer i Regelen at være vel underrettet om, hvad der foregaar i visse Kredse her i Tinget, og jeg tror ikke, at hvad det fortæller her, er grebet ud af Luften. Dette maa være et tilstrækkelig tydeligt Bevis for, at hvad man vil i denne Sag, er at lave Politik mod Indenrigsministeren.

Det ærede Medlem fra Løvel (Nørskov) fremstiller altid de Spørgsmaal, som han omtaler her, paa en sympatetisk Maade, og der er neppe ret mange, som ikke havde Sympati for ham, da han fremstillede denne Sag. Men det viste sig meget hurtigt, at det var ikke en Fremstilling, som tilfredsstillede til den Side, hvortil det ærede Medlem hører, idet det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) og det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) har meldt sig og anslaaet de rigtige Toner. Ingen kan være i Tvivl om, hvad Meningen er med dette Spørgsmaal. Men jeg vil ogsaa gerne erkende, at efter at jeg har hørt den højtærede Indenrigsminister give sin Fremstilling, forekommer det mig — det vil sikkert ogsaa være de allerflestes Mening —, at Ministeren har søgt i alle Henseender at øve Retfærdighed overfor dem, der har leveret Rug til Staten. Og naar den højtærede Minister er villig til at undersøge dette Spørgsmaal, synes jeg ikke, man kan forlange mere. Man kommer nemlig ud i det fuldstændig vilde, naar man rejser det Krav, at Købmænd og Brugsforeninger, der for Aar og Dag siden har købt Rug af Folk, som de maa ske kun har gjort en tilfældig Handel med, nu skal kunne overbevises om, at den Pris, de da betalte, er for lav. Den